

Publicerad 2012-05-19 00:20 av Christian Eriksson

Ett skepp mot salighet

det finns en väg som leder bort

den vägen har jag seglat

på vita skepp mot salighet

över ytan, under himlen

ombord på genvägarnas farkost

flytandes fram längst strömmarna

som tar dig genom natten

men ändå aldrig ända fram

i ett avtrubbat tillstånd

blir hela världen färglös

nyanserna försvinner i takt med

kemikalievågornas gungningar

har du en gång kommit hit

vill du aldrig mer tillbaka

för allt som känns det skrämmer

så döda åter du min smärta

är det inte du som bär mig

och jag slumrar på ditt däck

jag bordar dig och du ger mig

samma resa som igår

på en färd genom tiden

i sällskap med sorgen och smärtan

är du ett välsignat skepp

mitt kära lilla vita

(e-12

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Christian Eriksson med Poeter.se id #41212 innehar upphovsrätten